

И отъ тогава Висшето училище, бавно, но постепенно се прѣобразува, подобри, крѣпи и даде очакванитѣ рѣзультати. Въ 1894 год. отдѣлитѣ ставатѣ факулгети, всѣки съ по единъ деканъ и съ факултетски съвѣтъ; учигелскитѣ съвѣтъ се нарича академически, учителитѣ се казватѣ професори, а слушателитѣ студенти; прѣподаването отъ день на день се развива, усъвършенствува се; нови катедри се отварятъ; врѣдъ кипи животъ и ревностъ; нѣмаше защо да му се откажатъ и името университетъ и прерогативитѣ, които произтичатъ отъ него: законътъ отъ 22 януарий 1903 год. даде на новото учебно заведение заедно съ официалното име „Университетъ“, опрѣдѣлената компетентностъ, правото на юридическа личностъ, пълна автономия и свобода на мисълта.

Политическитѣ слѣбития отъ 1906 год. се отразиха сжщо и върху университета: студентитѣ сподѣлиха тогавашнитѣ вълнения, а и нѣкои професори се изказаха противъ нѣкои мѣрки на правителството; слѣдъ демонстрацията отъ 3 януарий 1907 год., университета биде затворенъ за 6 мѣсеца, студентитѣ бидоха разпрѣснати, професоритѣ уволнени. Новъ законъ съ извѣстни ограничения се гласува отъ народното събрание и, понеже професорската колегия не отстъпи отъ своето становище, Министерството назначи новъ професорски персоналъ.

Тѣзи мѣрки неизгладиха мжчнотиитѣ; студентитѣ отказаха да се запишатъ и университетската криза стана отъ день на день по-остра.

Когато встѣпи на властъ днешното демократическо правителство, първата му грижа бѣше да тури край на университетската криза. Почнаха се прѣговори между професорската колегия и Министра на Народното просвѣщение, Г. Н. Мушановъ. За да се върнатъ въ университета, професоритѣ поставиха три главни условия: 1-о. ограниченията на новия законъ да се отмѣнятъ, като се остави университета подъ режима на стария законъ; 2-о всичкитѣ професори да постѣпятъ въ университета, включително и тия, които се обвиняваха отъ бившето правителство; 3-о всичкитѣ новоназначени професори да се уволнятъ. Министърътъ на Народното просвѣщение се съгласи съ тѣзи искания и на 31 януарий 1908 година университетътъ биде отворенъ и, както по прѣди започна отново спокойно своята дѣятелностъ.

II. СЕГАШНА УРЕДБА.

Софийскитѣ университетъ, койго по настоящемъ е единственъ въ България, се раздѣля на три факултета: историко-филологически, физико-математически и юридически. Двата факултети приготвяватъ учители и учигелки за срѣднитѣ учебни заведения, а юридическия — адвокати.

Има толкова административни и финансови служби, за които не само университетътъ, но и никое друго училище въ България не приготвява. Наистина, юридическиятъ факултетъ дава една частъ отъ познанията, нуждни на единъ добъръ администраторъ, но той не само не ги дава всички, но той има и трѣбва да има прѣди всичко